

“Les reclamacions per nòmines impagades han crescut un 566 per cent”

Text i foto: **Clara Giner**

PALMA El president del Col·legi de Graduats Socials de les Illes, Francisco Navarro, denuncia la situació d'extrema saturació en la qual es troben els jutjats socials de Palma, sobretot quan es tracta d'assenyalar judicis per temes d'acomiadaments. Abans, des de la denúncia fins a la realització del judici podien passar 3 mesos. Ara, però, se'ls posa data per al cap de 10 i 12 mesos.

Els acomiadaments, però, són procediments urgents...

Sí, perquè pensa que, si el jutge decideix que són improcedents, l'empresa ha de pagar tots els salaris que el treballador ha deixat de cobrar des que fou acomiadat fins a la data de la sentència. I això és una despesa brutal.

I per al treballador?

Com a mínim, en estar acomiadat cobra l'atur, tot i que rep menys doblers que abans.

Doncs quin és el problema?

El problema és que per llei, quan un jutjat tarda més de 2 mesos a dictar sentència o passen 60 dies hàbils des que es presenta la demanda, a partir d'aquest termini els salaris són a càrrec de l'Estat. L'empresari els pagarà, però després sol·licitarà a l'Estat que els hi aboní, perquè ha pagat en excés a causa d'un retard de la justícia. Al final tots pagam gran part dels salaris dels acomiadaments que estan als jutjats. I també pagam la Seguretat Social. És kafkià.

Quin tipus d'acomiadament és el més habitual ara?

Francisco Navarro.

N'hi ha moltíssims per temes econòmics. L'empresa s'aferra a les circumstàncies de tipus econòmic o organitzatiu per extingir contractes de treball amb indemnitzacions de 20 dies per any i no de 45, que és l'habitual.

I els ERO?

La principal diferència entre un ERO i un acomiadament econòmic és el nombre de treballadors afectats. Les causes són les mateixes. Quan se'n supera un nombre determinat segons la mida de l'empresa, tens un ERO.

I si parlem de xifres...

Llavors és esgarrifós. L'increment de demandes als jutjats socials entre 2007 i 2011 per acomiadaments és del 614%. I si parlem de reclamacions de quantitats, és a dir de nòmines que no s'han pagat, la xifra augmenta un 566%. En quatre anys,

el volum de casos en aquests jutjats s'ha incrementat un 85%. I això, sobretot, suposa endarreriments.

I un cop tenim la sentència?

Llavors costa que s'executi. Et poden donar la raó per un acomiadament improcedent, però l'empresa continua sense pagar. Això suposa més temps, ja que s'han de cercar els béns perquè et paguin o bé s'han de declarar insolvents.

A banda dels acomiadaments, quins altres temes tractau?

Sobretot treballam les incapacitats laborals i les extincions contractuals. I aquí el retard és pitjor, perquè el procediment ja no és urgent, sinó ordinari. Perfectament, et poden assenyalar el judici per a principis de 2014.

Explicau-nos les incapacitats.

Són treballadors amb lesions que no poden fer feina, malgrat que la Seguretat Social els ha denegat la incapacitat. Aleshores només els queda anar al jutjat perquè el jutge els la reconegui. Pensa que ja tenen l'alta, però tanmateix no poden treballar. És un problema seriós.

I les extincions contractuals?

El treballador té dret d'extingir el seu contracte si l'empresa incompleix les seves obligacions, com per exemple que no el paguin. Acudeix al jutjat per demanar l'extinció de la relació laboral i així poder anar a l'atur. Si se'n va de la feina, no té atur ni indemnització. I, és clar, ha de continuar treballant perquè, si no, és abandonament de la feina. •